

Forlaget Nr. 20. Dersom ikke Debatten om Skibsbygningen havde haft en saa stærk Efterklang af de varme Debatter, vi havde om den samme Sag ifjor, tror jeg ikke, at det Spørgsmaal, der er reist under Nr. 20, vilde være blevet skruet op til en saadan Høide, om jeg saa maa sige, som det forekommer mig er fset. Det er nemlig nu klart, at de ærede Forslagsstillere ere enige i, at den Sag, de have reist under Nr. 20, faar et Resultat, som jeg tillader mig at angive saaledes: Nu staar der i Lovforslaget under C. I. 2: til „Pantserbatteriet Nr. 56 og det mindre til lokalt Kystforsvar bestemte Skib Nr. 57, hvilke i Forening ikke maa koste over 1,500,000 Rd., 382,500 Rd.“ for næste Finantsaar. Forslagsstillerne under Nr. 20 ere villige til at give Sagen en saadan Affattelse, at der ikke i mindste Maade tværes ved den Overenskomst, som blev truffen ifjor, men de ville kun have sikket sig, at der i næste Finantsaar kun arbeides paa Skrueskornerten Nr. 55 og Pantserbatteriet Nr. 56, saa at man igjen ad Klare, naar Skrueskornerten er færdig, foruden at fortsætte Nr. 56 ogsaa har det Andet at sætte i Arbejde, for at man saaledes stadig kan have noget Mere at arbejde paa, da det er en hensigtsmæssigere Fordeling af Kræfterne, og derfor ønske de Læsten saaledes affattet, at der kommer til at staa: „Pantserbatteriet Nr. 56, hvilket i Forening med et mindre osv. ikke maa koste over 1,500,000 Rd. . . 382,500 Rd.“, altsaa en bestemt Fastholden ved Overenskomstens Ord, men kun saaledes, at Bevilningen for næste Aar ydes til det ene Skib. Man har derved sikket sig et bestemt Omraade for Arbejdet og dernæst en nærmere Kundskab til Bestaenheden af det mindre Skib, hvorom der er Tale. En saadan Kundskab har neppe engang Marinebestyrelsen endnu, og det er vistnok ikke uønskeligt fra vor Side at maatte faa en saadan Kundskab, inden man begynder paa at bygge det. Naar den hele Sag indskrænker sig dertil, og det bliver utvivlsomt, saa forekommer det mig ikke at give nogensomhelst Anledning til den Strid om de forskellige Principer, som her er reist, saameget mindre som den høitærede Marineminister jo vistnok neppe vil kunne modsigte, at han tidligere har

udtalt, at han heller ikke forventer, at man i næste Finantsaar vil faa Brug for Noget til det mindre Skib.

Bille: Jeg anser det ingenlunde for at være nogen vigtig Sag, hvorvidt et Medlem af den Betydning som det ærede Medlem for Helsingør (Maasløff) har vist Konsekvens med Hensyn til et Spørgsmaal som dette. Ikke blot har han været Marineminister og derved haft Leilighed til at udøve en stærk Indflydelse i det ham underlagte Departement og vistnok der udstrøt en Sæd, som maa ventes at ville gro og engang bære sin Frugt, men tillige nyder det ærede Medlem saamegen Indflydelse og Tilslutning i dette Thing, naar han foreslaar at bespare Penge — mindre unegtelig, naar han foreslaar at give dem ud — at det ikke er vigtigt at komme paa det Nene med, hvorledes han i denne Sag stiller sig nu i Sammenligning med, hvorledes han stod ifjor. Smidlertid vilde jeg dog ikke af den Grund alene have indladt mig paa en nærmere Prøve af, hvad det var for et Princip, der opstillede af Marinens Overbestyrelse ifjor, og hvad det er for et Princip, den har opstillet taar, dersom ikke Marinens Udvikling kunde blive saa væsentlig afhængig af, at dette stod tydeligt og klart for Enhver. Jeg vil derfor tillade mig at minde om, at Forholdet var dette, at Marinebestyrelsen ifjor, da den vilde „blive enig med Rigsdagen om de Principer, som bør være ledende ved den fremtidige Udvikling af Materiellet for vort Søværn“, erklærede, at denne Udvikling maatte for Fremtiden hvile alene paa den Grundsætning at forsvare vore „Farvande i engere Forstand“, medens vi maatte opgive Tanken om at have store søgaaende Skibe, som kunde kæmpe i vore „Farvande i videre Forstand“, paa den „Verdenskueplads“, det „Verdensterritorium“, hvor alle Magters Flaader kunde møde os, og „paa hvilken Nationernes Skæbne meget ofte afgjøres“, men hvor vi ikke kunde være med. Den daværende Marineminister erklærede til os: „Det Skib til 1,800,000 Rd. med 21 Fods Dyggaende, om hvis Bygning der har været Tale, tør vi nu ikke bygge“. Jeg er kommen til den Overbevisning, at det ikke